

Elhunyt Rabár Ferenc

Rövid, súlyos betegséget követ en tegnap hajnalban elhunyt Rabár Ferenc, az Antall-kormány els pénzügyminisztere. A neves közgazdász hetven éves volt. A Napi Magyarország felkérésére minisztertársa, a Magyar Nemzeti Bank kés bbi elnöke írt emlékez sorokat róla.

Bod Péter Ákos

„Értelmiségi voltomat reménytelen küzdelemként élem meg” - írta Rabár Ferenc közgazdász profesz-szor néhány éve, és hozzátette, hogy kötelességünk a szegények, jogfosztottak, elnyomottak és kiszolgáltatottak érdekében megszólalunk, helyzetükön javítanunk ahhoz, hogy a szervetlen tömegb l társadalom váljék, "jó szándékú cselekedeteink által". Lehet, hogy a ma uralkodó közfelfogás szerint ta-lán szép, de naiv gondolatok ezek. F leg egy volt pénzügyminisztert l. Ám az els szabadon választott kormány tagjaként Rabár Ferenc valóban szintén kívánta az elesettek felkarolását, miközben a pénzügyek els számú felel seként és kormánytagként megtapasztalta, hogy a politikában nem a jó és a rossz között kell választani. Mert nincs olyan politikai tett, ami csak jó lenne. Minden döntésnek van hozama és költsége, minden kormányzati cselekedetnek van hasonélvez je és vesztese. Minisztersége nem tartott sokáig, hiszen a sorsfordító 1990-es év végén már átadta posztját utódjának. Nem könnyen leplezte személyes vívódását a "jó szándékú cselekedet" és a pénzügyek kemény világa közötti feloldhatatlan ellentmondásokkal szembesülve hivatali m ködéének minden egyes napján.

Nem volt ebben egyedül, a magyar értelmiség nagy része - más mértékben és más viszonyok kö-zött - akkor is és azóta is átéli ezt az ellentmondást. Gy zött benne az értelmiségi, az egyetemi tanár, a kutató. Az 1960-as évekt l a gazdaság-matematikai modellek világában élt. Majd a közszerep vállalásának rövid, de izzóan intenzív, embert

próbáló hónapjai után munkássága mindinkább a gazdasági viszonyok erkölcsi tartalma, a piacgazdaság etikai kérdései felé fordult. Mintegy megszabadulva a politikai szereplés béklyóitól, az utóbbi években visszatérhetett a gazdasági cselekvés és a társadalmi együttélés alapkérdéseihez. A Pázmány Péter Katolikus Egyetem és a Budapesti Közgazdaság-tudományi Egyetem tanáráként sokat szerepelt, rengeteget vállalt. Láthatóan szerette azt az egyszer , testhezálló szerepet, amelyet az 1990-es évtized neki lehet vé tett. De mint aki rövid id re vele egy kormányban dolgozhatott és küzdhetett, engedessék meg nekem itt szólnom arról a meggy z -désemr l, hogy - azt az izgalmas és megpróbáltatásokkal teli keserves fél évet is szerette. Talán nem jó szó ez arra az ellentmondásos érzésre, amely mindannyiunkban bujkált. De mégis: az Antall-kormány tagjaként is történelmet formált. Ahogy lehetett. Ami ma van, azon bizonyos fokig rajta van az keze nyoma is.